Vyznanie a zamyslenie

21. storočie, storočie výdobytkov techniky. Civilizačný svet pyšný na rozmach, no obrátený naruby, rúti sa do záhuby.

Myšlienka, najsilnejšia energia vesmíru a nášho tela, ak je emóciou, čistým srdcom posilnená, ak chce, zmení celý svet. Žiadna bytosť a krehká dôstojnosť človeka by už netrpela.

Minulosť – tá múdrosť dedov, ktorí žili s rodnou hrudou. Ó, človek boží, čoho si sa v tejto dobe dožil? Pod kropajami potu, v ťažkom jarme zapriahnutý, orieš svoju brázdu. Hľadíš do zeme s myšlienkou, kedy asi skončíš?
Brázda je dlhá, hlboká a nekonečná a batoh je na chrbte. Plní sa a plní. Z bremena a kvapiek potu spadnutých do zeme svitá nádej. Otvorené dvere nostalgie, prievan v mysli - pohni. Dvíhaš oči a jemný pot nehy steká ti po tvári. Čakáš, či ešte príde pohľad ženy. Podávaš ruku, povedie ťa cez mláku smútku ako dieťa. Do dlane dostávaš čosi žhavé. Kamienok s nápisom nádej a božská láska na strane druhej. Prečítaš a znova vchádzaš do brázdy, kde klíčia už nádeje tvojich detí. Majú malé pluhy, začínajú ťahať svoju vlastnú brázdu.
Už nestojíš. Nádychom si nabral trochu lásky rezervnej a vykročil si na ďalší márny boj nevediac, že si už dávno víťazom. Vychovať človeka, to stačí.

Ďakujem za úbohú to náhradu, za živé slová do mysle bláznivej. Kúzlo absurdného momentu nachádzam náhodou v tichom cintoríne melancholie. Zjemním slová unavené trhavou bolesťou života, táraním bez súvislostí. Zavediem tvoju dušu do krajiny nikoho. Tam, kde kľačí strach pred pravdou a o milosť prosí, kde bytosť píše bytostiam prikázanie o láske. MILUJ A BUĎ SPASENÝ. Galeje zahmlených predstáv, nezmyselnosť prekvapení vtisnutých do priamej linky časopriestoru. Na druhom brehu pamäti hľadáš niečo nekonečné, slovenské, intímne spojenie s prírodou. Jednoduchosť, krása, účel! Falošný úsmev popukaných pier vyčarený bohapustou hrou neurónov, riadený neznámou silou náhod. Nevnímaš nič, necítiš nič, len šťastie bez smútku. Je to človek, je to život! Život, sen, realita, bludy. Ó Bože, vymaž, vymaž, vymaž ten ľudský galimatiáš. Je to tanec, odzemok, kvetinka života, motýlích krídel jemný let. Vznášaš sa a povieš: "Prostredníkom byť, to je každého úloha." Čo prichádza, to je od Boha, z Boha vychádza a v božské sa vracia. Uzavretý proces – kruh, reakcia, inšpirácia, recyklácia, proste krása.

A čo tá prítomnosť? Rozbitá na tisíc črepín, ktoré nikdy nezlepíš. Zatvárame oči, zakrývame uši, nechceme počúvať unavenú budúcnosť. Hlavu kladieme do piesku a sami sebe robíme drába. Žiara slnka výparmi je prekrytá. Dusíš sa. Kde je cesta na druhý breh? V každučkej kvapke tvojho kľudu vyčkáva záblesk nepokoja, iskierky, túžby, smädu, pudu, rodu,.. Veď budúcnosť zas zmeniť chceš! Prítomnosť len zaráta sa. Čo teraz z mysle odsunieš, budúcnosť sladkú neoživí! Buď tu a teraz! Krásny! Živý! Omámený! Divý! Oslnivý! Bytosť (Sloven) hľadiac do zablateného zrkadla nevidí, že sám je slnkom sveta. Hrabeš sa v podvedomí, bani myšlienok, hľadáš zlatú žilu a kryštály pochopenia. Ešte hlbšie zaryješ do neznesiteľného pachu výčitiek, do výkalov prosieb. A rúbeš vysoko! Do vlastných údov a srdca. Rúbeš a stačí len zrkadlo utrieť a vymeniť valašku za príval lásky. Už si tu znova Janko, Janík, Jánošíček. Presekol si liace a z koča vyskočíš na čierneho koňa a nechávaš za sebou tú bezcennú kopu harabúrd. Cválaš v ústrety vychádzajúcemu slnku. Konármi stromov máva na teba matička zem:" Poď ku mne! Hory, lesy, rieky, matičku zem, ten raj, kde žiješ, objím!" Láskavá ruka matky zeme ťa pohladí a povie ti: „ Áno, si to ty. V tvojom čistom srdci bohatier ukrytý!

Jozef Brutovský

14. február – Svätý Valentín

patrón všetkých zaľúbených

Ani v tomto školskom roku 2010/2011 sme na ***Svätého Valentína*** v našej škole nezabudli! Keďže sa tento patrón všetkých zaľúbených už niekoľko rokov dostáva do povedomia širokej verejnosti, rozhodli sme sa navzájom sa potešiť i obdarovať.

Iniciatívne žiačky V.A triedy – Zuzana, Natália, Patrícia, Lucia a Silvia (v spolupráci s pani učiteľkou PaedDr. Evou Mrázovou) nainštalovali ***„Valentínske vrece"*** v priestoroch chodby na nástenku, ktorú pri príležitosti sviatku ***Svätého Valentína*** pripravila pani učiteľka Mgr. Simona Gallová. Počas jedného týždňa mohli do tohto vreca vkladať svoje valentínske darčeky všetci žiaci našej školy. Darčeky mohli adresovať spolužiakom, kamarátom, učiteľom i zamestnancom školy do 14. februára 2011. Po prvej malej prestávke piatačky „***Valentínske vrece"*** z nástenky zložili a počas veľkej prestávky valentínsku poštu poctivo roztriedili. A mohlo sa začať doručovanie... V priebehu prestávok dievčence potešili mnohých žiakov našej školy, na ktorých čakali vo vreci sladkosti, malé drobnosti, veselé obrázky i krátke listy. Naprázdno neobišli ani učitelia, ktorí sa pošte od svojich žiakov srdečne potešili.

Táto pekná a milá februárová udalosť sa pomaly, ale isto, stáva tradíciou našej školy. Dúfame, že aj v nasledujúcich rokoch si v tento krásny deň spomenú žiaci nielen na svojich kamarátov a spolužiakov, ale i na svojich učiteľov a ostatných zamestnancov školy, ktorí sa snažia v škole vytvárať príjemné prostredie pre všetkých...

Text a foto: **PaedDr. Eva Mrázová,**
triedna učiteľka I. A,
ZŠ s MŠ Margecany